

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 27/11/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 98

Vấn đề nghiêm trọng nhất trong xã hội hiện nay là câu chuyện ly hôn. Hôm qua tôi gặp một người và khuôn mặt của anh có nét buồn buồn. Anh ấy cho biết anh đã ly dị vợ và khẳng định không thể chấp nhận người vợ này. Tôi đã kể cho anh ấy nghe câu chuyện về một người chồng từng gặp người vợ của mình đi với người tình vào khách sạn. Khi người vợ từ khách sạn đi ra thì người chồng dẫn theo đưa con tiến về phía cô làm ra vẻ như vô tình gặp vợ ở đó và mời vợ đi ăn tối. Người vợ gặp chồng thì sợ hãi muốn quỳ xuống xin lỗi còn người chồng thì không tỏ thái độ cũng như không hỏi câu chuyện ngày hôm đó thế nào, nhờ đó, gia đình cặp vợ chồng này vẫn âm êm.

Anh chàng với khuôn mặt buồn ấy kể cho tôi biết rằng hiện tại anh ấy đã có người yêu mới nhưng chính anh cũng không thể đảm bảo rằng mình sẽ hạnh phúc. Tôi đã khuyên anh ấy rằng nếu không chắc chắn là hạnh phúc thì tại sao vẫn cứ lao vào yêu đương để rồi lại chia tay và đi tìm hạnh phúc mới, để rồi những đứa con lại không có cha, không có mẹ. Câu chuyện của anh cho thấy con người ta rất chấp trước, không thể bỏ được cái thấy, cái nhìn của mình. Một khi họ đã cho rằng ai sai phạm thì họ nhất định không thể tha thứ cho sai phạm đó.

Hòa Thượng từng chỉ dạy rằng ly dị là đọa địa ngục. Việc ly hôn khiến con cái thiếu tình cha, tình mẹ, chắc chắn chúng sẽ là những đứa trẻ không bình thường, do đó, mọi động loạn xã hội đều đến từ nơi gia đình. Hòa Thượng từng nói quốc gia nào có tỷ lệ ly hôn trên 50% thì quốc gia đó có vấn đề. Mỗi gia đình không hạnh phúc như là một tế bào trong thân thể không khỏe mạnh.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Kính bạch Hòa Thượng, nhân quả để có một gia đình hạnh phúc và một công việc làm được tốt là như thế nào ạ? Chúng con phải nên làm gì để đạt được những điều đó ạ?”*

Đây là vấn đề mà ai ai cũng quan tâm, tuy vậy, có một số người niệm Phật lại không để ý đến việc này. Tôi từng biết có một cặp vợ chồng xung đột đến nỗi người chồng trong gia đình từng mắng người vợ đang tu niệm Phật rằng: *“Mày mà vào địa ngục, tao cũng vào địa ngục bóp cổ mày!”* Sau khi cả hai vợ chồng gặp được văn hóa truyền thống thì hai bên đã xích lại gần nhau. Người vợ không chệnh mảng việc tu tập mà niệm Phật còn tốt hơn trước đây. Người chồng luôn nỗ lực làm việc gì đó giúp mọi người.

Một cô Phật tử cũng từng niệm Phật cho biết con cô lúc nhỏ rất ngoan, cô ăn chay niệm Phật thì con cũng ăn chay niệm Phật, thế nhưng đến năm 14 tuổi thì con cô bỏ nhà ra đi. Cô đã không giáo dục con mình một cách đúng đắn nên bạn xấu, trò chơi điện tử đã giáo dục con cô. Đây là sai lầm nghiêm trọng của người niệm Phật. Người mẹ này có lẽ ngày ngày niệm Phật trong khổ đau, lo lắng, bất an. Vậy, với viễn cảnh này, chúng ta có nên để nó xảy ra với chính mình không? Trẻ nhỏ ở từng lứa tuổi phải nhận được sự giáo dục phù hợp thì lớn lên chúng sẽ tốt.

Trong một gia đình hạnh phúc chắc chắn bao giờ cũng có một cặp vợ chồng hòa thuận, con cái ngoan hiền. Một gia đình hạnh phúc là gì? Là cả nhà có tâm “*vì quốc gia, vì xã hội mà phụng hiến*” chứ không phải tối ngày đi ăn, đi chơi là hạnh phúc.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng nói: “***Vấn đề này hoàn toàn có ở trong Liễu Phàm Tứ Huấn. Đọc cho thuộc bộ sách này thì vấn đề liền được giải quyết. Trong sách An Sĩ Toàn Thư cũng nói được rất thấu triệt, trọng điểm cũng là gia đình và sự nghiệp. Bạn đem hai cuốn sách này cố gắng mà tham cứu, y giáo phụng hành, nhất định có thể cải tạo được vận mệnh.***”

Niệm Phật có thể giải quyết hết tất cả nhưng điều quan trọng là chúng ta có niệm Phật đạt đến công đức hay không? Chúng ta niệm Phật với tâm thái “*chân thành, thanh tịnh, từ bi*” hay chúng ta chỉ biết ngồi đó niệm Phật trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”, tham lam bòn xén. Niệm như thế mà mong cầu gia đình bình an, mạnh giỏi, hạnh phúc hay sao?

Trong xã hội hiện tại, có rất nhiều vấn đề, thế nhưng những người niệm Phật đã không niệm Phật tốt, đã không làm ra biểu pháp của người niệm Phật. Hòa Thượng từng hỏi Thầy Lý Bình Nam rằng: “*Vì sao niệm Phật đọa địa ngục*”. Thầy Lý Bình Nam nói rằng đây là việc rất lớn nên sẽ nói tại giảng đường cho đại chúng cùng nghe. Niệm Phật mà vẫn tham, vẫn “*danh vọng lợi dưỡng*”, vẫn mong cầu bá đồ cá nhân thì chắc chắn đọa địa ngục.

Do đó, nếu con người không được tiếp nhận giáo dục chuẩn mực thì họ không biết xây dựng gia đình hạnh phúc, không tìm được công việc tốt, phù hợp, một công việc có thể giúp con người vừa làm ra kinh tế, lại vừa giúp ích được xã hội cộng đồng. Hòa Thượng nhắc chúng ta tham cứu, y giáo phụng hành hai bộ sách Liễu Phàm Tứ Huấn và An Sĩ Toàn Thư thì sẽ cải tạo được vận mệnh. Đây là sách của Nho giáo, Đạo giáo.

Trong Phật môn, Đức Phật Thích Ca Mâu Ni chỉ dạy cho chúng ta rất rõ ràng về Bát Chánh Đạo, Lục Hòa Kính, Tứ Nhiếp Pháp, Lục độ Ba La Mật của Bồ Tát. Trong đó Bát Chánh Đạo đề cập đến chánh nghiệp, chánh mạng tức là mỗi chúng ta phải tìm một nghề nghiệp chánh để nuôi thân mạng.

Nhiều người nghe người khác nói là niệm Phật có thể có cơm no áo ấm nên chẳng chịu học tập do đó, chẳng biết cách niệm Phật sao cho đúng, chẳng biết cách dụng tâm

để đạt được cảnh giới đó. Nếu mọi thứ tập khí xấu ác của chúng ta vẫn còn nguyên vẹn thì miệng niệm Phật như nhai trầu chỉ làm tăng thêm “*danh vọng lợi dưỡng*”. Trước đây, cơm không có mà ăn, áo không có mà mặc thì chẳng “*tham*” hay nói cách khác là không có cơ hội để “*tham*”, bây giờ có chút danh vọng tức là có điều kiện để “*tham*” thì “*tham*” đến nỗi không ai chịu nổi.

Hôm qua tôi lại nghe một câu chuyện đau lòng là ở một vùng quê đó, có một nhóm tu hành chờ Đức Di Lặc ra đời đã đập phá tượng Phật. Họ đang học Phật mà họ lại đập phá tượng Phật A Di Đà - Một vị Phật được triệu triệu người kể cả những bậc sư trưởng cao tuổi trong giáo hội đang cung kính niệm. Một người có tâm lương thiện thì họ sẽ không dám xúc phạm một ai, kể cả một vị thần tài. Vậy mà những người này lại dám đập phá tượng! Điều đó cho thấy họ chưa từng nhận được sự giáo dục chính thống nào một cách nghiêm túc. Đây là điều đáng lo cho thế hệ tương lai khi mà con cái chúng ta không biết nương tựa vào đâu. Chẳng lẽ thế hệ sau lại bị dẫn dắt bởi những người chưa được tiếp nhận giáo dục, những người sống trong đời thì bất tài vô dụng, không biết phụng sự quốc gia, lợi ích cộng đồng và trong đạo thì lơ mờ hay sao?

Hòa Thượng nói tiếp: “*Một gia đình hạnh phúc mỹ mãn xây dựng ở đâu vậy? Sự nghiệp của bạn nhất định phải thuận lợi, qua đây có thể biết giáo dục là vô cùng quan trọng. Nói đến sự việc này, chúng ta có một cảm thán rất sâu! Tôi từng nói an định phồn vinh của xã hội, sự hùng cường của quốc gia, sự hòa bình của thế giới được xây dựng trên 4 nền tảng giáo dục. Đó là giáo dục gia đình, giáo dục học đường, giáo dục xã hội và giáo dục tôn giáo.*

“*Giáo dục gia đình, giáo dục luân lý đạo đức là căn bản. Cha mẹ phải làm ra tấm gương tốt cho con cái. Trẻ nhỏ vừa mở mắt ra thì ngày ngày chúng nhìn vào đâu? Nhìn vào cha mẹ! Chúng vĩnh viễn tai lắng nghe ai? Lắng nghe cha mẹ! Biểu hiện của cha mẹ có ảnh hưởng sâu sắc trong tâm khảm của trẻ. Nếu lời nói, động tác của cha mẹ mỗi mỗi đều như lý như pháp thì trẻ nhỏ sẽ được hun đúc những lời nói, hành vi của cha mẹ và khi lớn lên sẽ làm y như vậy.*

“*Đây là bồi dưỡng nền tảng đức hạnh cho trẻ. Những đứa trẻ như vậy, nếu chúng ta để chúng vào hoàn cảnh xấu ác thì chúng cũng không bị dạy hư đi, chúng sẽ biết cách để gạt lọc. bởi vì chúng đã được cắm gốc rất sâu rồi. Nhưng ngày nay, giáo dục gia đình có còn nữa hay không?*” Giáo dục gia đình vẫn có nhưng giáo dục mà Hòa Thượng hỏi là giáo dục nền tảng luân lý đạo đức chứ không phải là dạy đàn ca sáo nhị, hát, múa, khiêu vũ như hiện nay.

Hòa Thượng nói: “*Giáo dục gia đình ngày nay không còn nữa. Vợ chồng, hai người đều đi kiếm tiền, con cái ở trong nhà không có người chăm sóc. Họ có tiền rồi thì thêm một người giúp việc để trông trẻ nhỏ, vậy thì trẻ nhỏ học với ai? Chúng sẽ học những người giúp việc này, thời gian lâu rồi, chúng không còn có cảm tình với cha mẹ. Vậy thì chúng có nghe lời cha mẹ không?*

“Việc thứ hai là giáo dục học đường chính là giáo dục nhân văn. Hiện tại trường học không còn giáo dục nhân văn. Giáo dục thứ ba là giáo dục xã hội. Hiện tại nội dung của truyền hình, của tạp chí và báo chí có nói đến luân lý đạo đức hay không? Ngày nay báo chí rất ít nhắc đến luân thường đạo lý.” Rõ ràng là báo chí hiện đưa rất nhiều tin về cháy nhà, giết người v.v.vv còn những tin tức về ai đó có chuẩn mực đạo đức, dám hy sinh phụng hiến làm lợi ích cho cộng đồng xã hội thì ít được nhắc đến. Đợt vừa rồi, một đoàn người đi khát thực tu hành đã được cả trăm cá nhân làm tiktok và youtube đưa tin rất nhiều nhưng những lớp học luân thường đạo lý, lớp học hàn gắn các gia đình sắp tan vỡ trở nên hạnh phúc thì chẳng thấy tiktoker nào đưa tin.

Hòa Thượng tiếp lời: ***“Sau cùng là giáo dục tôn giáo. Giáo dục tôn giáo cũng đều là hình thức, nghi thức cho nên chẳng trách cộng đồng xã hội phê bình về giáo dục tôn giáo. Người ta gọi chung một câu là tôn giáo đều là mê tín bởi vì Kinh điển trong tôn giáo không có người giảng. Cho dù là một người có lòng chân thành kính tin, cũng không thể hiểu cho thấu giáo huấn của Phật.***

“Cơ bản nhất trong Phật pháp là Kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo. Những người học Phật chúng ta có chân thật học tập và thực hành hay không? Khởi tâm động niệm trong cuộc sống thường ngày, chúng ta tí mĩ mà suy xét xem chúng ta có tương ứng với 10 thiện không hay là trái ngược với 10 thiện. Nếu như những người học Phật có thể đoạn ác tu thiện thì chính là tùy thuận giáo huấn của Phật Đà. Ngược lại, chúng ta vẫn là y theo tập khí xấu ác của chính mình. Đây gọi là bội sự phản đạo!”

“Chúng ta là đệ tử giả của Như Lai, không phải là học trò chân thật. Một người nếu như có thể tích đức, tu thiện thì tự nhiên có thể cảm được gia đình tốt đẹp, công tác thuận lợi, tiền đồ sẽ hiện ra một mảng quang minh, xán lạn, ổn định.” Chúng ta nên nỗ lực làm được 10 thiện. Đây là tiêu chuẩn căn bản, là cấp học đầu tiên của người học Phật, giống như cấp học mầm non là cấp học đầu tiên của con người.

Người chỉ biết hưởng phước mà không biết tạo phước, không biết tích công bồi đức, không biết tu phước, tích phước, tiết phước thì họ chỉ giàu nhất thời nhưng con cháu thì thâm. Hòa Thượng mỗi khi nhắc đến giáo dục gia đình, thì luôn hết lòng hết dạ nhắc nhở chúng ta./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!